

وقوع غزوه بدر

هنگامی که رسول خدا(ص) از شدت آزار و اذیت اهالی مکه، ناچار گردید که به مدینه منوره هجرت نماید...

هنگامی که رسول خدا(ص) از شدت آزار و اذیت اهالی مکه، ناچار گردید که به مدینه منوره هجرت نماید و پس از هجرت، نخستین نظام حکومتی اسلامی را در این شهر بر پا نماید؛ دشمنی اهالی مکه، به ویژه قریش و سران قبایل و طوایف این شهر نسبت به آن حضرت و مسلمانان مدینه فزونی یافت و سرانجام تصمیم به یورش نظامی به سوی مدینه گرفتند.

سران قریش، مانند عتبه، شیبه، ولید بن عتبه، ابوجهل، ابوالبختری و نوفل بن خویلد، رهبری سپاه کفر و شرک را بر عهده داشتند و تعداد افراد آنان، نهصد و پنجاه تن بود و هر روز ده یا نه شتر برای اطعام سپاهیان می کشتند.

پیامبر اکرم(ص) در روز دوازدهم ماه مبارک رمضان سال دوم قمری با تعدادی از یارانش به سوی کاروان قریش به سرپرستی ابوسفیان، رهسپار شد و در میان راه با تصمیم قریش مبنی بر هجوم آنان به سوی مدینه با خبر گردید و به سوی آنان حرکت کرد و زودتر از قریش به سرزمین بدر و چاه های آن رسید و چاه ها را به تصرف خویش در آورد. از آن سو، سپاه قریش نیز به بدر رسیده و در برابر سپاهیان اسلام قرار گرفتند. تعداد مسلمانان، سیصد و سیزده تن؛ حدود یک سوم سپاهیان کفر و شرک بود. در آغاز نبرد انفرادی و بسیاری سپس درگیری گروهی به وقوع پیوست و سپاهیان اسلام با رهبری خردمندانه پیامبر(ص)، مشرکان و کافران را با شکستی سخت روبرو کرده و از بزرگان و فرماندهان آنان را کشتند، عده ای را زخمی و عده ای را اسیر کردند و مابقی، به سوی مکه عقب نشینی کرده و پیام پیروزی اسلام و شکست خفت بار کفر و شرک را به اهالی مکه رسانیدند.

در این نبرد، دلاوری های حضرت علی(ع) و حمزه سیدالشهداء به همراه سایر فرماندهان بسیار چشمگیر بود.

تعداد کشته های مشرکان در این واقعه، بیش از هفتاد نفر بود که اسامی برخی از آن ها بدین قرار است: حنظله بن ابی سفیان، حارث بن حصرمی، عامر بن حصرمی، عمیر بن ابی عمیر، عبیده بن سعید بن عاص، عاص بن سعید، عقبه بن ابی معیط، عتبه بن ربیع، ولید بن عتبه، شیبه بن ربیع، عامر بن عبدالله، حارث بن عامر، حارث بن ربیع، ابوالبختری، نوفل بن خویلد، نضر بن حارث، ابوجهل، عاص بن هشام، مسعود بن امیه، امیه بن خلف، علی بن امیه و ...

گفتنی است که از میان هفتاد و چهار کشته مشرکان قریش، تعداد 22 نفر به دست امام علی(ع) به هلاکت رسیدند.

اما اسیران آنان نیز بیش از هفتاد تن بودند که اسامی برخی از آنان عبارت است از: ولید بن عتبه، عمرو بن ربیع، خالد بن ولید، هشام بن ولید، عکرمه بن ابی جهل، ابی بن ابی خلف و غیره، که تعداد دو نفر از آنان به دستور پیامبر اعدام و مابقی فدیة داده و پس از مدتی آزاد شدند.

بسیاری از آیات سوره انفال و آیاتی از سوره دخان، فرقان، حج، مؤمنون، قمر، اعراف، مزمل، اسراء، یونس، ابراهیم، مؤمنون، سجده و صافات درباره این واقعه نازل گردیده اند.

تاریخ وقوع این واقعه در روز هفدهم و به روایتی روز نوزدهم و به روایتی دیگر روز دهم ماه رمضان بوده است.